

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Nosakot tiesisko regulējumu, kas balstīts uz tiesības apliecināšanu dokumentu, ko izdod Eiropas Patentu iestāde, kuras akti savukārt nav pakļauti pārbaudei tiesā, neesot ievērotas tiesiskas valsts vērtības;
- 2) Savienības tiesību akts neesot spēkā, pakārtoti — regulai neesot juridiska pamata, jo nav noteikti pasākumi, lai nodrošinātu LESD 118. pantā paredzēto vienoto tiesisko aizsardzību;
- 3) Ciešāku sadarbību izmantojot citiem, Līgumos neparedzētiem mērķiem, esot nepareizi izmantotas pilnvaras;
- 4) Reglamentējot kārtību, kādā nosakāms spēkā uzturēšanas maksu lielums un to sadalījums, esot pārkāpts LESD 291. panta 2. punkts un, pakārtoti, — neesot ievērota sprieduma lietā *Meroni* judikatūra;
- 5) Saistībā ar vienota spēka Eiropas patentu deleģējot Eiropas Patentu iestādei noteiktus administratīvos uzdevumus, neesot ievērota sprieduma lietā *Meroni* judikatūra;
- 6) Regulas spēkā stāšanās kārtībā esot pārkāpti Savienības tiesību autonomas un vienveidīgas piemērošanas principi.

(¹) OV L 361, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 22. martā — Spānijas Karaliste/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-147/13)

(2013/C 171/31)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāves — S. Centeno Huerta un E. Chamizo Llatas)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2012. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1260/2012, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi, ciktāl tas attiecas uz piemērojamo tulkošanas kārtību,⁽¹⁾ un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- pakārtoti, atcelt Padomes 2012. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1260/2012, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi, ciktāl tas attiecas uz piemērojamo tulkošanas kārtību, 4. un 5. pantu, 6. panta 2. punktu un 7. panta 2. punktu un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Radot angļu, franču vai vācu valodu nepārvaldošajiem tiesību subjektiem mazāk labvēlīgu režīmu, kas nav samērīgs ar izvirzīto mērķi, esot pārkāpts nediskriminācijas princips;
- 2) Regulas 4. pantam neesot juridiska pamata, jo tajā rodama tiesiskais regulējums par tulkojumu strīda gadījumā nav tieši saistīts ar noteikumiem par tiesību apliecināšanu dokumentu valodu, kā paredzēts LESD 118. panta 2. punktā;
- 3) Esot pārkāpts tiesiskās noteiktības princips;
- 4) Deleģējot Eiropas Patentu iestādei kompensācijas shēmas administrēšanu (5. pants) un tulkojumu publicēšanu (6. panta 2. punkts), neesot ievērota sprieduma lietā *Meroni* judikatūra;
- 5) Regulas piemērošanu padarot atkarīgu no nolīguma par Vienoto patentu tiesu stāšanās spēkā, esot pārkāpts Savienības tiesību autonomijas princips.

(¹) OV L 361, 89. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. martā iesniedza Raad van State (Nīderlande) — A, otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Lieta C-148/13)

(2013/C 171/32)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: A

Otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prejudiciālais jautājums

Kādas robežas ir noteiktas Eiropas Savienības Padomes 2004. gada 29. aprīļa Padomes Direktīvas 2004/83/EK⁽¹⁾ par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu, 4. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, it īpaši tās 3. un 7. pantā, veidam, kādā novērtē apgalvotas dzimumorientācijas ticamību, un kā nošķir šīs robežas no robežām, kuras piemēro, pārbaudot citu vajāšanas iemeslu ticamību, un, ja tā, kādā aspektā?

(¹) OV L 304, 12. lpp.